

عنوان مقاله:

خشونت در مجالس رزم با تاکید بر نگاره های اسطوره ای دوالیستی نگارگری ایران از منظر اسلاوی ژنیک (خشونت اسطوره ای)

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 16، شماره 59 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سارا السادات نوری - دانشجوی دکتری پژوهش هنر دانشگاه الزهرا (س)

اشرف السادات موسوی لر - استاد پژوهش هنر دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

رزم در باور ایرانیان قدمت بسیاری دارد و مبارزه همیشه از مهم ترین چالش های پیش روی قهرمانان ایرانی بوده است. این مبارزه ابتدا با درگیری دائمی خیر و شر مطرح می گردد و سپس به صورت های متفاوت در دوره های مختلف هنر ایران، بازنمود پیدا می کند. اسلاوی ژنیک، متفکر معاصر غربی، در کتاب ها و مقالات خود به مبحث خشونت پرداخته و سویه های پنهان آن را افشاء کرده است. پژوهش پیش رو با روش تحلیلی تطبیقی، درصدد است بررسی کند که در نگارگری ایران، خشونت چگونه و با چه مفاهیمی (دوالیستی) تصویر شده است و سپس با بررسی دیدگاه ژنیک در باب خشونت (خشونت اسطوره ای) گفتار وی را با نگاره های اسطوره ای ایران تطبیق دهد. این مقاله، سه نمونه از نگاره های شاهنامه فردوسی را با نظریه خشونت اسطوره ای تطبیق داده و میزان انطباق گفتار اسلاوی ژنیک و والتر بنیامین درباره خشونت را بررسی کرده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که این نظریه قابلیت مطالعه تطبیقی با نگاره های ایرانی را دارد و می تواند روشی برای نقد هنری ایران باشد.

کلمات کلیدی:

خشونت اسطوره ای، ژنیک، مجالس رزم، نگارگری، هنر ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035038>

